

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XI.

ZATURDAG den 4den JANUARY, 1823.

N. 1.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.

JAMAÏKA.

Den 29sten Oct.—Uit verscheidene artikels van de New York, en andere Amerikaansche nieuwspapieren, blykt het, als of de Vereenigde Staten in overweging genomen hebben, om het eiland Cuba in bezit te nemen. De aangehaalde noodzakelykheid tot deze stap, zyn de gemakkelykheid die het aan de zeeroovers tot plundering verschaft, doordien zy in de havens van dat eiland schuilplaats vinden, en men houdt zich verzekerd, dat dezelfde gronden die de bezitneming van Amelia Eiland regtvaardigen, ook die van het eiland Cuba zullen waarborgen. Dit schoone voorwendael denken wy, kan alleen in de harsens van die schryvers bestaan die de uitvoering daarvan in de Amerikaansche dagbladen bepleiten. Het is onnoodig er by te voegen, dat Engeland dit niet stil zoude aanzien, om de uitvoering eener onderneming zoude zien, die met de nadeeligste gevolgen op hunne handels belangen in dezen hemelstreek bezwangerd is.

Den 9den Nov.—Eene Fransche brik genaamd de Mexikaan, die drie dagen vóór de Tamar Vera Cruz verliet, kwam laatstleden Dinsdag hier aan, zy werd des nachts vóór de aankomst van de Tamar uit Kampeche gesneden, door eene zee roover schoener, die haar van tusschen de 20 tot 30,000 patienjes, en andere goederen beroofde, en dan weder vry liet vertrekken. De luitenant gouverneur van San Juan de Uloa was passagier aan boord de Tamar overgenomen om naar de Havana te gaan. Zy kwam op den 10den II. in de Havana aan, en vertrok op den 18den weder, zy ondervond onstuimig weder by het eiland Pines.

Twee tydmeters, eene medicyn kist en verscheidene riemen, gemerkt "Retrench," werden aan boord de zee roover schoener gevonden, die door de Speedwell, luit. Geary, op de kust van Cuba genomen zyn.

Den 22sten Nov.—De Creole werd te Pedro Shoats ten anker zynde, door eene gewapende schoener van een stuk geschut en twintig man aan boord geklumpt, die haar van alles beroofde wat zy konden magtig worden, benevens de kledingstukken van het scheeps volk. Zy namen eene Amerikaansche schoener van San Andrea komende, naar New York bestemd, en beroofden haar van hare lading, ter waarde van 2,000 patienjes. De schipper van dit vaartuig was aan boord van de kaper, en ook twee matrozen van eene andere Amerikaansche schoener, die zy genomen, en by de rivier St. John's verbrand hebben. De eerst genoemde schoener kreeg bevel van St. Jago de Cuba, waar de kaper uitgerust was te vertrekken. Een der matrozen is zeer wel in deze stad bekend, en toen hy aan boord van de Creole kwam, zeide hy, dat hy aan boord gekomen was om te plunderen, en hy wilde het doen.

Den 28sten Nov.—Wy vernemen dat de gewapende schoener Cincero, anders Generaal Montilla, die eenige dagen geleden door het fragat Hyperion, kapitein Clavering, aangehouden en naar Port Royal opgezonden was, eene schoener genaamd de Vlieg of Vliegende Visch, by de Montego Bassi geplunderd heeft; nevens de bark Artichoke, die in dezelfde haven te huis behoort. Het volk van de Cincero wordt nu verhoord, en wy hopen, dat, indien er eenige personen van de geplunderde vaartuigen in dit eiland mogten zyn, dat zy vooruit zullen komen om zoodanige getuigenissen te geven ter overtuiging der plundersaars.

Wy vernemen dat de Spaansche gezag voerenden in de Havana, op middelen bedacht zyn, om de zee rooveryen te stuiten die in hunne nabuurschap gepleegd worden.

SPANJE.

Coruna, 4den Sept. DE TEREGETSTELLING VAN GENERAAL ELIO.

Uittreksel van eenen brief van eenen liberaal te Valencia.

"De eerlooze generaal Elio heeft eindelyk de doodstraf ondergaan (door de garrotte).—Dezen morgen om 11 ure had de teregetstelling plaats, na dat hy openlyk van zynen rang en eerteekens ontslagen was. De generaal was niet veroordeeld wegens zyn gedrag als kapitein generaal, maar in gevolge den oproer van de kanoniërs die den 30sten Mei bezit van het fort Valencia hadden.* Na op den 2den Juny voor

* Het is bekend dat generaal Elio verre van in dezen oproer te deelen, hardnekkig de vry-

eenen gewoonlyken krygsraad betrokket te zyn waarby generaal Villacampa voorzitter was, werd hy op den 28sten Augustus tot den schandelyksten dood die in de Spaansche wettten bekend is, de garrotte genoemd. Toen dit vonnis den auditour militair ter revisie werd voorgelegd, was hetzelfde niet alleen goedgekeurd, maar ook ingevolge der krygswet van den 17den April 1821 ter dadelyke uitvoering aanbevolen. De aankomst van den brigadier Espini, die provisioneel als militaire bevelhebber van dit district aangesteld is, was het teeken tot de teregetstelling. Wierde de uitvoering verwyld, zoo zouden wy in de gevangenis gebroken zyn, en het slagtoffer zelfs naar het schavot gevoerd hebben. Het volk hield dat gedrag wat eene heldhafte natie teekomt, en begelyden den veroordeelden naar het schavot, met de uitroeping van—'Ter dood met Elio! zyn bloed zal het konstitutioneele gebouw nog vaster werken.'"

Een ander brief van Valencia met verschildend gevoelen geschreven, meldt:—

"Het schavot waar op generaal Elio gewoerd werd, is digt by den prachtige tuin opgerigt, die aan hem behoorde, toen hy het volle gezag in deze stad voerde. Het schynt dat dit stuk gronds uitgezocht was, ten einde zyn treurig uiteinde gekenmerkt worde door eene omstandigheid die berekend was, om berouw van zyn leven te hebben. Een onzer dagbladen hetwelke ten allen tyde wegens zyne hevigheid onderscheiden werd, bevestigt, dat generaal Elio eer hy naar het schavot ging, neder knielde en alle overigheden die tegenwoordig waren om vergiffing smeekte voor alle onheilen die hy geslicht had—Dit is geheel valsch. Meer dan twaalf duizend menschen waren getuigen van de stand vastigheid die hy by dit treurig uiteinde betoonde, en zyne laatste woorden die hy sprak. De generaal beweerde zyne onschuld in het aangezicht van God en menschen; hy verklaarde dat hy alleen de beveelen ten uitvoer gebragt had, die hy gedurende zyn bevelhebberschap van het gouvernement ontvangen had; dat hy geheel onbekend met het oproer der kanoniërs was; en eindelyk dat hy God bad zyne moordenaars te vergeven, en dat hy, hen vergaf. 'Ik wensch,' voegde hy er by, 'dat myn bloed het laatste moge zyn dat in Spanje vergoten wordt. Spanje zal eens aan de zuiverheid myner onschuld regt doen, en den uitroep, die nu myn laatste gebied is herhalen—lang leve de koning en den godsdienst.'"

LONDEN.

Oct. 12.—De laatste berigten uit Madrid liepen tot den 2den Oct. De konstitutioneele Spanjaarden verwachtten met de grootste angst den uitslag van het kongres te Verona; uit alles bleek dat Frankryk met het Heilige Verbond heulde, en den doortogt van Oostenryksche troepen door het Fransche grondgebied zoude toestaan, ten einde het konstitutioneele gouvernement in Spanje omverre te werpen. De Cortes hoopten alles van Engeland en zochten door alle middelen deze natie voordeelen toetestaan, zelfs dacht men te Madrid dat het gouvernement het eiland Cuba aan Engeland zou afstaan, byaldien deze mogendheid Spanje tegen het Heilige Verbond wilde ondersteunen. Men vermoedde dat Frankryk gemeenschap hield met het regentschap der Insurgenten te Seo de Urgel gevestigd; ook vermenigvuldigde de Fransche troepen zeer veel aan de grenzen.

De generaal Mina was met 6000 man infantry, 800 man kavalerie en 12 veldstukken tegen de Insurgenten in Catalonien aangerukt en had Cervera ingenomen; andere generaals hadden insgelyks hunnen optogt begonnen, en men verwachtte de tyding van een' beslissenden slag.

De vesting Mequinenza werd hevig beschoten; men had het zwaar geschut van Lerida doen komen. Cordona daarentegen was door de Insurgenten onder den graaf van Erolles ingesloten, doch men hoopte dat hetzelfde door Mina ontzet zou worden. In Aragon hebben de Insurgenten ten getalle van 6000 man eene overwinning op een konstitutioneele korps behaald, waarbij kolonel Tabuenly gevangen genomen werd.

In Biscaye schynen de benden Insurgenten verstrooid te zyn geworden; en in Navarre schynt hanne magt ook zeer zwak te zyn. Door geheel Spanje zyn volksligtingen gedaan, ten einde de oproerige provintien ten onder te brengen.

heid weigerde die hem door de kanoniërs aangeboden werd, die hem verzochten zich aan hun hoofd te stellen, en dat hy plegtig verklaarde, dat hy op de regtvaardigheid van den koning vertrouwd.

gen, we ke door het heilige verbond met geld ondersteund worden.

De talryke geestelykheid in Spanje is, in deze tyden van verwarring tot de diepste ellende gebragt daar het gouvernement, door de slechte finantien hen geheel heeft verwaarloosd en de boeren hen weigeren om ze f. de halve tienden te betalen; het gouvernement heeft evenwel hen thans eene ruime som toegestaan, doch om die te vinden heeft men de hooge geestelykheid een gedeelte hunner inkomsten moeten beneemen.

Uit Bayonne schryft men dat er dagelyks een groot aantal uitgewekenen van Spanje in Frankryk aankomen, doch dat men onder dezelve geen enkelen burger telt, het zy landman, handwerker, koopman, enz, doch dat dezelve geheel bestaan uit geestelyken en adelyken.

Uit de berigten van Weenen blykt dat het voornaamste doeleinde van het kongres te Verona zal zyn, dat het Heilige Verbond de heilige inquisitie, benevens de willekeurige regering in Spanje weer zal trachten te herstellen; doch het moet de wereld vreemd in de ooren klinken dat de zich noemens eerste bisschop der Protestanten (de koning van Pruisschen) ten yverigste mede werkt, om in Spanje de kloosters, en de magt der geestelyken zoekt te herstellen; en vooral de inquisitie die zoo vele duizende Protestanten levendig heeft doen verbranden. Deze tyding zept een Londensch dagblad is even zoo vreemd als dat men uit Rome de tyding ontving, dat de prins zich met eene Protestantsche dame in het huwelyk had begeven.

Amsterdam Sept. 19.—De brand, die gisteren in de lutherse koeplkerk is uitgebroken, was een der geweldigste, door welke deze stad in de laatste jaren is bezocht geworden. Men meent in het zekere onderrigt te zyn, dat dezelve op de loodgieters werkzolder is ontstaan; zoo veel is zeker, dat de hitte weldra zoo hevig was, dat men alle pogingen, om de naastaangrenzende huizen te behoeden, een geruimen tyd moest staken; de gloed was twee grachten verre merkbaar en tegen over de kerk onverdragelyk.—Ontzettend was het gezicht van het vlammend dak. Het koper kleurde het vuur met afwisselende tinten van blaauw en groen, waar mede zich alras de heldere vlammen van de geestryke dranken en de donker geele rook van de olie, die in de belendende huizen of pakhuizen lagen, vermengde. De kerk is geheel uitgebrand.—De ringmuur en zuilen zyn alleen staande gebleven; de boeken en eenige kostbaarheden zyn ter nauwernood uit de consistorie-kamer gered. Drie woonhuizen aan den Singel zyn byna geheel vernield; twee achterhuizen zwaar beschadigd; vier pakhuizen, in de steeg gelegen, welke granen, houtwaren en olie bevatteden, zyn uitgebrand, twee van boven beschadigd. Voorts hebben eenige huizen in de nabyheid eenige min belangryke schade bekomen. De schepen, welke in den Singel lagen, zyn behouden gebleven. Van een dertelven is men genoodzaakt geweest de bovenlast hennip, welke vuur vatte, in het water te werpen. Schoon men zich allezins op den yver en de volharding der spuitgasten kan beroemen, heeft men geene belangryke ongelukken te betreuen.

Berlyn, 25sten Sept.—Z. M. de koning van Pruisschen zich tot eersten bisschop der Protestanten van dit ryk verheven hebbende, eischt dat alle Protestantsche geestelyken in zyn ryk, den volgenden eed zullen afleggen:

Ik beloof mynen wettigen koning getrouw te zyn, zyne majesteit den koning van Pruisschen, myn opperhoofd en eerste bisschop, zoo zal ik trachten om het hoogste welzyn van mynen koning te bewerken in alle mogelyke wyzen. Ik zal door myn leven en myn bloed, door myne leerre en myn voorbeeld, door woorden en daden de koninglyke magt en waardigheid verdedigen, zoo als het bevestigd is door de weldanige vorme van onze eenhoofdige regering. Ik zal terstond eene ontdekking maken van hetgeen ik vernemen kan als men kplotten smeedt om de voortreffelyke aileenheerschappy te veranderen of omtewerpen, op dewelke het welzyn van den staat gegrondvestigd is, en welke ik in alle punten getrouw zal volgen en waarnemen. Ik beloof ook zoo ver het in my ligt, om geboortzaam aan zyne majesteit myn doortlichtig opperhoofd te zyn en aan al de gene die magt in zynen naam hebben. Ik zal myne geloofsgemooten en alle leden van de gemeente overhalen om op eene opregte wyze van het koninglyke gouvernement te denken en te spreken dat God zelve vast gesteld heeft.

INK POWDER FOR SALE.

Den 3den January 1823.

TE KOOP,

De snel zeilende gekoperde schoener

TARTAR,

Kapitein JOHN BROWN.

Houende 154 Tonnen, omtrent 10 maanden oud; en thans in volkomen order ter onderneming van eenig reize. Te bezien aan de Timmerwerf van den Heer J. FOULKE, en te bevragen by

JAMES SMITH & ZON.

January 3, 1823.

FOR SALE,

The fast sailing coppered and copper fastened schooner

TARTAR,

JOHN BROWN, Master.

Burthen 154 Tons, and about 10 months old; is well found and now in complete order for any voyage; may be examined at Mr. FOULKE'S Wharf, where she now lies. For terms apply to

JAMES SMITH & SON.

Den 3den January 1823.

VOOR VRACHT OF BEVRACHTING,

De snel zeilende gekoperde schoener

CORNELIA,

Kapitein J. MÖLLER.

Zoo dezelve tot den 11den dezer geen Vracht bekomt, zal zy dan naar Ponce, Porto Rico vertrekken. Voor Vracht of Passage verzoegen men zich by den kapitein aan boord of ten zyne Huize op Pietermaay, No. 14, alwaar hy HANGENDE LAMPEN, OLIE, &c. &c te koop heeft.

January 3, 1823.

FOR FREIGHT OR CHARTER,

The fast sailing coppered schooner

CORNELIA,

J. MÖLLER, Master.

Should no Freight offered previous to the 11th inst. she will then proceed for Ponce, Porto Rico. For Freight or Passage apply to the Captain on board, or at his House in Pietermaay No. 14 Where he has for Sale, STANDING and HANGING LAMPS, OIL, &c. &c.

LOTTERY.

DE ondergeteekende geeft kennis aan het Publiek, als dat er niet meer als Veertig Loten overgebleven zyn om te Fourneren, verzoekende zeer vriendelyk om dezelve te komen Fourneren, om de dag van trekking te bepalen.

De Directeur der Lotery,

S. S. DELVALLE.

Den 2den January 1823.

Gouvernements Secretary,

Curaçao den 3den January 1823.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er Een Briefen Zak zal worden opgemaakt om van hier naar Amsterdam verzonden te worden, met het Galjoet Schip Albertus Jacoba, gevoerd door Schipper D. J. De Groot, en dat de zelve Briefen Zak op aanstaande Vrydag den 10den dezer des morgens om acht ure precies zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Den 3den January 1823.

ADVERTISSEMENT.

DE ondergeteekende voornemens zynde binnen kort dit eiland te verlaten, roept mits deze alle de genen op welke vermeenen eenige pretentie ten zynen laste te hebben, om dezelve vóór of uiterlyk op ultimo dezer maand ten zynen huize in te leveren, zullende dezelve dadelijk worden voldaan; terwyl by tevens de genen welke iets aan hem mogten verschuldigd zyn, verzoekt vóór dien tyd te komen voldoen, vermits hy anderszins genoodzaakt zal zyn zyn vorderingen in regterlyke handen te stellen.

C. A. ZEPPENFELDT.

January 1, 1823

NOTICE.

THE undersigned gives notice to all those Persons who stand indebted to him, that their ACCOUNTS will be put in SUIT in the course of this month, unless satisfactory arrangements are previously made.

SAMUEL LYON.

January 1, 1823.

NOTICE.

THE undersigned will expose at public Auction on Wednesday next, the 8th inst. at his Store, at the Waterside, a Variety of DRY GOODS, and PROVISIONS. The Purchasers will be allowed a liberal credit.

SAMUEL LYON.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INCKLAARD—DECEMBER.

29. golet	Cornelia, Möller,	Porto Rico
brik	Patriot, Fairheid,	New York
31. bark	Klein Maria, Rotje,	Porto Rico

JANUARY.

2. bark	De Hoop, Bertie,	Coro
golet	Tartar, Brown,	New York
brik	Nicolaas Felix, Williams,	dito
—	Unamine, Serso,	Porto Rico
bark	Arzena, Leander,	Puerto Cabello
golet	Liberaal, Puigs,	dito

UITGEKLAARD—DECEMBER.

30. bark	Two Friends, Silvester,	St. Thomas
golet	Los Hermanos, Evertsz,	Aruba
bark	Spy. Bruno,	Newbern
—	Peter, Bernardus,	St. Eustatius

De V. S. fregat Kongres, van 44 stokken, kapitein Biddle, kwam Zaterdag morgen van La Guayra alhier aan. By het inkomen van de haven ging de Kongres wyl de wind noordelyk was aan de west zyde op strand, maar raskte kort daarna weder los zonder schade te bekomen. Maandag voorde de Kongres een saluut, hetwelk behoerlyk beantwoord werd.

Zoo als wy in onze vorige reeds vooruit meldden, zyn er onaangename tyding aangekomen, wegens de schaden die de vaartuigen by den laatsten storm te La Guayra geleden hebben. Wy vernemen dat de Kongres alle hare ankers verloren heeft, uitgezonderd één, en hield den storm met hare yzere ketting. Het getal der vaartuigen die verloren gegaan zyn, wordt verschildend opgegeven. De laatste berichten van P. Cabello vergrooten het getal op 28, welke gezegd wordt allen op strand geloopt te zyn, en het grootste gedeelte daarvan geheel verloren gingen, en dat een aantal menschen omgekomen waren. Wy hebben nog geene namen der vaartuigen of andere byzonderheden vernomen. De Kongres was te dier tyd het eenigste oorlogs vaartuig daar ten anker; het Columbiaansche eskader kwam eerst 30 uren na den storm aan. De Spaansche militaire officieren die aan boord van het Spaansche korvet Maria Francisca waren toen hetzelfde door het eskader van kommodore Daniels genomen werd, zyn in La Guayra in vryheid gesteld en met de Kongres hier aangekomen.

Z. B. M. fregat de Sybille, kapitein Rowley, vertrok Zaterdag namiddag naar de Bar van Maracaybo.

Op laatstleden Maandag werd het verjaring feest van St. Jan den Evangelist, door de Leden der Ancienne Loge de Union, No. 444, gevierd, de Heer John Corser was voorzitter. De Broeders werden door een aantal Leden van de Moderne Loge de Vergenoeging in huane werkzaamheden bygestaan; en na de plechtigheden van den dag gezindigd waren, verzoegen den allen zich in eene Masonieke rangschikking naar het Hotel van Broeder Hoyrus, alwaar een prachtig middagmaal hen verwachtte, aan het welke ware eensgezindheid en broederlijke heerschten, het gene de broeders bewoog dit gastmaal tot laat bytevoonen.

Ziende dat het in onze laatste geveene verhaal betrekkelijk het verlies van de brik de Eendragt, niet naauwkeurig was, zoo haasten wy ons den mislag te verbeteren; en wy stellen de byzonderheden hiervan aan onze lezers vóór, gelyk dezelve toegedragen zyn:—

De brik de Eendragt, vertrok op den 1sten October v. j. uit Tezel, en kwam voor deze haven, op Zaterdag den 22sten December, na eene reize van 82 dagen, de stroom zeer sterk naar beneden loopende, deed kap. Visser besluiten te trachten dien zeijden avond in de haven binnen te loopen; maar in het afkomen stiet de brik op de rotsen bovenwinds van de haven, alwaar zy haar roer en losse kiel verloor, het gene het binnen komen bezwaarlyk maakte. Ten dien einde wierp kapitein Visser het anker uit vóór het Rif, en bleef aldaar tot omtrent één uur van den volgenden morgen liggen. Omtrent 2 ure, toen zy bezig waren dezelve binnen te halen, waaide de wind zeer sterk, dezelve veranderde ten eene male uit het Oosten, en wierp haar op het rif waar zy thans ligt. Zeer weinig van hare lading is gered, echter zeer beschadigd."

Sedert onze laatste hebben wy New York nieuwspapieren tot den 13den II. ontvangen.

De brik Leander, M'Foy, kwam op den 30sten November, met 20 dagen reis te Providence aan.

New York, Dec. 13.—De berichten wegens het nemen van vier zeeroover vaartuigen, en nog een ander gewapend vaartuig de Tyne genaamd, door Z. B. M. schoener Speedwel, zyn in de Havana aangekomen, maar de byzonderheden waren nog niet in omloop. Van een der zeeroovers wordt berigt, dat vele van het volk gedood, andere verdrinken, en 15 gevangen genomen waren, die zamen met het vaartuig naar Nassau gezonden zyn, om gevonnisd te worden, en er blyft geen twyfel over, of zy zullen aan dat "eerwaardig stuk der bouwkunde, gewoonlyk de gulf genaamd," hunne zonden boeten, die zy begaan hebben.

Een byzonder brief, gedagteekend Havana, 22sten November, meldt, dat eene zaamenzwering aan den gouverneur van Cuba ontdekt was, die door eenige der inboorlingen zamen gerot was, en ten oogmerk had om de onafhanklykheid van het eiland uitteeroepen. In het begin verwekte dit veel onrust; maar toen men ondervond dat het gerugt ongegrond was, werden alle gevangennemingen gestaakt. De inwoners schynen allen aan den nieuwen staat van zaken verkleefd te zyn, die nu in het moederland is ingevoerd.

In de Noticiozo van den 19den November, vind men eene proclamatie van den kapitein generaal van Porto Rico, aan de inwoners van dat eiland, waarin by de omstandigheden breedvoertig verhaalt, staande in betrekking met de onlaags plaats hebbende mislukte onderneming, van zekere wanhopige personen, aangezet door eene overylde yverzugt, en de hope om het eiland te plunderen en wederspanning te maken. Het middelpunt van deze uitrusting, bevestigt hy, was in de Vereenigde Staten.—Generaal Luis Ducoudray Holstein, die de opperbevelhebber wordt genoemd, zoo het schynt vertrok uit New York met de schoener brik Sagarota, en de brik Maria, hebbende aanboord, behalve den opperbevelhebber, een intendent, twee tressuriers, vyf kolonel, en omtrent de 100 officieren van alle rangen, natien, en godsdienst, bestemd om eene nieuwe regering in Porto Rico te vormen. Een zyver officieren met name

Pedro Duvios, een inboorling van Guadeloupe, die de inwoners tot eenen opstand aanhiet, werd in Porto Rico aangehouden, en men heeft proclamatie van Ducoudray Holstein in zyn huis gevonden. Hy is op den 12den October in Porto Rico teregt gesteld geworden. De gouverneur van Porto Rico spreekt met zoo veel verachting van zyne proclamatie, dat had by in zyne klauwen gekomen, Z. E. waarschyneelyk "den zelve verkozenen gouverneur van de Republiek van Boricua," tot eenen gelyken dood als die van den ongelukkigen Franschman Pedro Duvios zoude veroordeelen.

Het Britsche eskader, bestaande uit het fregat Seringapatam, kapitein Waren, de brik Redwing en de kotter Grecian, zyn in de Havana aangekomen. Kapt. Waren ging dadelijk naar het huis van den gouverneur generaal van Cuba. Het verschynen dezer krygsmagt regtstreeks van Engeland komende, veroorzaakte eene groote opschudding in de Havana. Volgens de laatste tyding, kan er geen twyfel over blyven, of de Britsche Admiraliteit maatregelen genomen had om de zeerooverij in de West Indien uitteeroeyen, en terwyl zy eens begonnen hebben moeten zy het volhouden, al vorderde het voorgenomen doel, de geheele zeemagt.—Geene regering moet met zyne maatregelen op halven wege blyven staan.

Wy vernemen, zegt de Baltimore American, dat het, het voornemen is om komodore Porter als bevelhebber van het West Indische station aantestellen, om de zeerooverij te vernielen; men weet dat by tot dit einde zyn ontslag bekomen heeft, van zynen post als kommissaris over de zeemagt.

Columbia.—In Baltimore zyn brieven van Zuid Amerika ontvangen tot den 21sten October, uit dewelken het blykt, dat de republieken in het Zuiden een bondgenootschap gesloten hebben. Eene onderhandeling tusschen Columbia, Peru, Chili en Buenos Ayres is gesloten, die de zaak van dit land een beter aanzien, en dit volk een schoone vooruitzigt geeft.

Kantoor van de Norfolk Beacon, Dec. 5.

HET VERONGELUKKEN VAN DE ALLIGATOR.

Het doet ons leed, U te berigten, dat de V. S. schoener de Alligator, in den nacht van den 19den November op het Carysfort Rif verongelukt is. De officieren en het volk zyn gered, en zyn hier dezen morgen in de brik de Ann Maria, Somers, van New York, aangekomen, die den 21sten op hare reis van Matanzas naar New York het wrek ontmoette, en hen allen er af nam. De officieren en het volk zyn allen welverend. Zy berigten dat zoodra de Alligator strandde, men alle mogelyke moeite in het werk gesteld had om haar af te krygen, door het overboord werpen van het geschut en alles wat zwaar was, maar zonder uitwerking. De kok van de Alligator viel verleden Zondag nacht van de brik overboord en veronrook.

De Ann Maria werd op den 18den September by Guajaba (Cuba) genomen, door eene kleine zeeroover schoener (de naam onbekend) met een lood koulour hul, met een laagen koperen 12 pondeur in het midden van het dek, en 4 karronaden. Het volk, uitgenomen een, waren allen Spanjaarden. Na haar 3 dagen opgehouden, en van het kostbaarste van hare lading beroofd te hebben, werd het haar verguut hare reis naar Matanzas voortzetten.

HET KONGRES DER V. STATEN.

Washington, Dingsdag, 10den Dec. 1822.

De volgende boodschap van den president werd gisteren ontvangen, en gelezen.

Aan den senaat der Vereenigde Staten.

De herhaalde berichten van de vermenigvuldigde geweldenaryen en rooverijen die door de zeeroovers in de West Indien en de golf van Mexico, aan onze zeeheden en handel gepleegd zyn, bewezen door den dood van eenen zeer verdienstvollen officier, schynen het gouvernement, tot schietlyke en beslissende maatregelen opteroepen. Alle publieke, en tot dezen dienst geschikte vaartuigen die van anderen noodzakelyken dienst kunnen bezuinigd worden, zyn reeds daar aan besteed; maar uit de tyding die wy van die plaatsen ontvangen hebben, van waar deze onwettigheden ontstaan, en naar de welke zy voor alle gevaar vlugten, schynt het dat het er eene byzondere aard van zeemagt noodzakelyk is, die instaat is hen in de ondiepe wateren waar zy zich terug trekken, te vervolgen en hen dadelijk te vernielen. Ik laat hen aan de overweging van het kongres over, de eigenlykheid der daarstelling eener zoodanige zeemagt tot dat gewigtig doel benodigt.

JAMES MONROE.

Washington, 6den December, 1822.

LAATSTE TYDINGEN UIT EUROPA.

BELANGRYKE BERIGTEN.

De vrede tusschen Turkyen en Griekenland.—Dezen morgen met de aankomst van de brik Ann, kapt. Ashford, 45 dagen van Livorno, hebben wy van den kapitein de belangryke tyding ontvangen, dat de vrede tusschen de Turken en Grieken gesloten is, door de bemiddeling van den keizer van Rusland.

Dit nieuws was op den 22sten October te Livorno aangebragt, door een vaartuig van Constantinopel, en kapitein Ashford meldt, dat de zaak te Livorno, van waar by den 25sten zeilde, algemeen geloofd werd. Hy zegt ook dat het vredens verdrag de Grieken in de zelfden staat van slaverny laat waarin zy vóór den oorlog waren. Dit gedeelte van het berigt trekken wy zeer in twyfel.

December 10.

De jongste berigten van Spanje.—De Uitgever van de National Advocate heeft nieuwspa-

pieren van Madrid tot den 25sten Oct. ontvangen, waarin gesloten was een bericht van de zamenkomst der buitengewone Cortes van Spanje, gehouden den 7den Oct. De koning deed eene aanspraak van den troon, opgevuld met patriotsche verklaringen en verzekeringen van getrouwheid aan de konstitutie. Zyne majesteit werd door den president Sen. Salvato in waarlyk kragtige en patriotsche uitdrukkingen beantwoord. De Cortes waren sterk bezig om middelen te bepalen, ter geheele uitroeying der vyanden van het konstitutioneële stelsel. De armee van het geloof in Katalonia, Arragon, en andere aangrenzende provintien, blyven voortdurend de rust en den vrede van het land storen; maar het is bewezen dat deze verraderlyke partyen, meest by ieder zamenkomst met de konstitutionalisten hunne verdiende straf ontvangen.

Uittreksel van eenen officieelen brief van den gouverneur ad interim van de provincie van Coro, gedagteekend 24sten December 1822.

“De peninsula van Paraguana is bevreemd; de vyand is door Don Juan Ozores daaruit gedreven; zoo als ook van de bovenwinds kust door den bevelhebber van die post Don Jose Maria Fortun, die den vyand in dat gedeelte geheel versloeg. De bevelhebber van het berg distrikt Don Pedro de Medina, berigt my in eenen brief, gedagteekend den 21sten dezer, dat kolonel Don Juan de los Reyes Vargas met alle zyne troepen tot den Spaanschen standard is overgegaan, en is nu op eene plaats genaemd Topoy, dicht by Siquisiqui; dat de troepen en oit gewekeneu die den terugtogt des vyands gevolgd was, die in de gebergten door den generaal en chef verslagen zyn van Baragua, teruggekomen waren en openlyk verklaard hadden dat zy niets meer met Columbia wilden te doen hebben. Kommandant Montesdeoco, is tot op Carache doorgedrongen, waar hy eene aanmerkelijke krygsmagt heeft; ook zyn hem vele der inwoners bygevalen.

(w. g.) “VENANCIO SILVA.”

••• **ONDERTROUWD.**

H. KETJEN,

Ridder en Luitenant ter Zee der 1ste Klasse, Eerste Officier aan boord Z. M. Brik Zwaluw.

EN

A. H. THOMSON

Curaçao den 3den January 1823.

The United States frigate Congress, of 41 guns, captain Biddle, arrived here on Saturday morning, from La Guayra. On entering the harbour, owing to the wind being northerly, the Congress ran aground on the west side, but was shortly after got off, without injury. On Monday the Congress fired a salute, which was duly returned.

As we anticipated in our last, unpleasant accounts of disasters occasioned to the shipping in La Guayra by the late gale, have been received. We understand that the Congress lost all her anchors except one. The number of shipping lost is variously stated. The last accounts from Puerto Cabello make the number 28, all of which are said to have been driven on shore, and the most of them totally lost. A number of lives are stated to have been lost. We have not as yet received particulars. The Congress was the only man of war at the time in the roadstead, the Columbian squadron not having arrived at La Guayra till 30 hours after the gale. The Spanish military officers, who were on board the sloop of war Maria Francisca at the time of her capture by com. Daniels' squadron, were set at liberty in La Guayra, and were brought down here in the Congress.

His Britannic Majesty's ship Sybille, captain Rowley, sailed on Saturday afternoon, for the Bar of Maracaybo.

On Monday the anniversary of St. John the Evangelist was celebrated by the Members of the Ancient Lodge Union, No. 444, John Corser, Esq. in the chair. The Brethren were assisted by a numbers of the Members of the Modern Lodge Contentment; and after having gone through the ceremonies of the day, the whole proceeded in masonic order to Brother Hoyriis' Tavern, where an elegant dinner awaited them; at which much conviviality and brotherly love prevailed, which induced the brethren to prolong the entertainment until a late hour.

The statement given in our last relative to the loss of the brig Eendragt, proves to have been materially incorrect; we hasten, therefore, to correct the misrepresentation of the occurrence, and present to the public the particulars as they actually occurred in the following communication:—

“The brig Eendragt sailed on the 1st of Oct. last from the Tezel, and arrived before this harbour on Saturday evening the 22d December, after a passage of 82 days. The current running very strong to leeward made captain Visser anxious to get into port that evening; but on coming down the brig struck on the rocks to windward of the harbour, where she lost her rudder and false keel, which rendered it impossible to get in; capt. Visser, therefore, came to an anchor off the reef, where she rode until about 1 o'clock the following morning. At about two o'clock, while in the act of warping her in, the wind, which blew hard, shifted to the eastward, and threw her on the reef, where she bilged. Very little of her cargo has been saved, and that in a damaged state.”

New York papers have reached us since our last to the 14th ult.

The Congress assembled on the 3d December, when the annual Message of the President

was read. This document is of great length occupying four closely printed columns of a large sized newspaper. We have given in the next page such extracts from it as we deemed would be most likely to interest this community; the other parts which we have omitted, having reference more particularly to the internal affairs of the United States.

The brig Leander, Mr Foy, 20 days from this island, arrived at Providence on the 30th Nov.

Extract of an official letter from the Governor, ad interim of the province of Coro, dated 24th December, 1822.

“The peninsula of Paraguana is pacified; the enemy having been expelled from it by Don Juan Ozores; as is also the windward coast, by the commandant of that part, Don Jose Maria Fortun, who completely defeated the enemy in that quarter. The commandant general of the mountainous district, Don Pedro de Medina, informs me, in a letter dated the 21st inst. that colonel Don Juan de los Reyes Vargas, had passed over to our Spanish standard, with all his troops, and is actually at a place called Topoy, near Siquisiqui; that the troops and emigrants from this province, who had followed the retreat of the enemy that were defeated in the mountains by the general in chief, had returned from Baragua, loudly declaring that they would have nothing more to do with Columbia. Commandant Montesdeoco, has penetrated as far as Carache, where he has a considerable force; many of the inhabitants had also joined him.

(Signed) “VENANCIO SILVA.”

New York, Dec. 13.—Accounts of the capture of four piratical vessels, by H. B. M. schooner *Speedwell*, and another armed vessel named the *Tyne*, had reached Havana, but the particulars had not transpired. Of one of the pirates, it was reported, that a number of the crew had been killed, some drowned, and 15 made prisoners, who, together with the vessel, had been sent to Matanzas to await their doom; where no doubt they will expiate on “that venerable piece of architecture, commonly called the gallows,” the many murders they committed.

A private letter, dated Havana November 22, mentions that a conspiracy had been denounced to the governor of Cuba, which had been formed by some of the natives, for the purpose of proclaiming the independence of the island. At first this caused considerable alarm; but on ascertaining there was no foundation for the rumor, all apprehensions ceased. The inhabitants appear to be generally attached to the new order of things introduced into the mother country.

In the Noticiosa of the 19th Nov is a proclamation of the captain general of Porto Rico, addressed to the inhabitants of that island, in which he details the circumstances connected with the late abortive attempt on the part of certain desperate individuals, instigated by an unhallowed ambition, and the hope of plunder, to revolutionize that colony. The focus of this expedition he asserts was in the United States. Gen. Luis Ducaudray Holstein, who is styled the commander in chief, it appears, sailed from New York, with the hermaphrodite brig *Sagarata*, and brig *Maria*, having on board, besides the commander in chief, an intendant, two treasurers, five colonels, and about 100 officers of every class, nation and religion, destined to form a new government for Porto Rico. One of his officers, named Pedro Duvios, a native of Guadaloupe, was arrested in Porto Rico, and proclamations of Ducaudray Holstein, instigating the inhabitants to revolt, were found in his house. He was executed at Porto Rico on the 12th Oct. His proclamations are spoken of with so much contempt by the governor of Porto Rico, that if he had fallen into his clutches, it is more than probable his self elected excellency would have been doomed to a similar fate with that of the unfortunate Frenchman, Pedro Duvois.

The British squadron, consisting of the frigate *Seringapatam*, capt Warren; the brig *Redwing* and cutter *Grecian*, arrived at Havana about the 1st Dec. Captain Warren immediately repaired to the house of the governor general of Cuba—a great sensation was felt at Havana from the appearance of this force, coming direct from England. There can be no doubt from appearances of late that the British admiral is adopting measures to destroy the pirates in the West Indies, and as they are beginning they will have to go on, if the end in view requires the whole navy. No administration dare to stop at half way measures.”

We understand, says the Baltimore American, that it is intended to appoint commodore Porter to the command of the *West India station*, for the suppression of piracy, for which service it is known that he has tendered the resignation of his seat in the Board of Navy commissioners.

Columbia.—Letters have been received at Baltimore from South America, to the 24th October, by which it appears that the republics of the South have formed a confederation. A treaty between Columbia, Peru, Chili and Buenos Ayres has been concluded, which gives the affairs of this country a better aspect, and its people more cheering prospects.

Office of the Norfolk Beacon, Dec. 5.
LOSS OF THE ALLIGATOR.

We regret to inform you of the total loss of the U. States schooner *Alligator*, on the night of the 19th Nov. on Carysford reef, officers and crew all saved, and have arrived here this morning in the brigantine *Ann Maria*, Somers, of

New York, which fell in with the wreck on the 21st on her passage from Matanzas to New York, and took them all off. The officers and crew are all well. They state that as soon as the *Alligator* struck, every exertion was made by them to get her off by throwing over her equipment and every other heavy articles, but without effect. The cook of the *Alligator*, fell overboard from the brig on Sunday night last, and was drowned.

The *Ann Maria*, was captured on the 18th Sept. near Guajaba, (Cuba,) by a small piratical schooner (name not ascertained,) with a lead coloured bottom, having a long brass 12 pounder amidships, and four carronades. The crew, with the exception of one man, were all Spaniards. After detaining her 3 days, and robbing the most valuable part of her cargo, she was given up and allowed to proceed to Matanzas.

CONGRESS OF THE UNITED STATES.

Washington, Tuesday, Dec. 10, 1822.

The following Message from the President, was received yesterday, and read.

To the Senate of the United States.

Recent information of the multiplied outrages and depredations, which have been committed on our seamen and commerce, by the pirates in the West Indies and Gulf of Mexico, exemplified by the death of a very meritorious officer, seems to call for some prompt and decisive measures on the part of the government. All the public vessels adapted to that service, which can be spared from other indispensable duties, are already employed in it; but, from the knowledge which has been acquired of the places from whence these outlaws issue, and to which they escape from danger, it appears that it will require a particular kind of force, capable of pursuing them into the shallow waters to which they retire, effectually to suppress them. I submit to the consideration of congress the propriety of organizing such a force for that important object.

JAMES MONROE.

Washington, 6th Dec 1822.

Dec. 11.—The schooner *Three Daughters*, capt. Bartlow, has arrived at Philadelphia, in 18 days from La Guayra. She sailed on the 22d of November, under convoy of the United States' brig *Spark*. Parted company with her on the 1st inst. off the Sail Rock. Markets at La Guayra very dull, and country produce (the new crop not having yet come in) scarce and high. To attempt to give a correct summary of political news, (says *Kelf's Gazette*) would be vain, so vague and contradictory is it, and there are so many brains at work, that the morning is sure to give the lie to the report of the preceding evening. It appears to be ascertained, that Morales has marched from Maracaybo, with troops, (God knows how many) towards Coro, and many apprehend an attack on Caracas.—Com. Belluche sailed from La Guayra in the brig *Independencia*, with the regiment of Tenedores, under col. de Keimboldt, to endeavour to effect an union with general Montilla, who is near Maracaybo with 3000 troops.—Morales has published a most horrible proclamation, condemning to the gallows, or some worse machine, (all strangers found siding in any way the patriot cause, even as merchants) residing in the country; on which the governor of Curaçao has remarked with considerable acrimony

LATEST FROM EUROPE.

IMPORTANT INTELLIGENCE.

Peace with Turkey and Greece.—By the arrival here this forenoon of the brig *Ann*, captain Ashford, in 45 days from Leghorn, we have received the important intelligence by the capt. that peace had been concluded between the Turks and the Greeks, through the mediation of the emperor of Russia.

The news was brought to Leghorn on the 22d October, by a vessel from Constantinople, and captain Ashford states, that the fact was generally believed at Leghorn, whence he sailed on the 25th. He also says, that the treaty leaves the Greeks in the same state of slavery they were in before the war. We very much doubt this part of the information.

December 10.

Latest from Spain.—The editor of the *National Advocate* has received a file of *Madrid Gazettes* to the 25th Oct. inclusive, containing an account of the meeting of the extraordinary Cortes of Spain, which took place on the 7th Oct. The king opened the session by a speech from the throne, replete with patriotic declarations, and assurances of fidelity to the constitution. His majesty was replied to, by the president, sen. Salvato, in terms truly energetic and patriotic. The Cortes had been closely engaged in adopting measures for the total extinction of the enemies of the constitutional system. The army of the faith, in Catalonia, Arragon, and other frontier provinces, still continue to disturb the peace and quiet of the country, but it is evident that these traitorous parties are receiving in almost every encounter with the constitutionalists, their merited chastisement.

A French frigate appeared off the harbor of Barcelona, on the 13th Oct. The commander had a communication with the authorities of that city. His conduct appears to have given great offence. Information received from Perpignan, in France, of the 12th Oct. mention some increase of troops in that section of the frontier. Yet the papers generally do not seem to apprehend any danger of war with France, or any interference on the part of the Holy Alliance.

UNITED STATES.

EXTRACTS FROM THE MESSAGE OF THE PRESIDENT.

The fiscal operations of the year have been more successful than had been anticipated at the commencement of the last session of congress. The receipts into the treasury during the three first quarters of the year, have exceeded the sum of fourteen millions seven hundred and forty five thousand dollars. The payments made at the treasury during the same period have exceeded twelve millions two hundred and seventy nine thousand dollars; leaving in the treasury on the 30th day of September last, (including one million one hundred and sixty eight thousand five hundred and ninety two dollars and twenty four cents, which were in the treasury on the first day of January last) a sum exceeding four millions one hundred and twenty eight thousand dollars.

Besides discharging all demands for the current service of the year, including the interest and reimbursement of the public debt, the six per cent stock of 1796, amounting to eighty thousand dollars, has been redeemed. It is estimated that, after defraying the current expenses of the present quarter, and redeeming the two millions of six per cent, stock of 1820, there will remain in the treasury, on the first day of January next, nearly three millions of dollars. It is estimated that the gross amount of duties which have been secured, from the 1st of January to the 30th of September last, has exceeded nine millions five hundred thousand dollars, and the amount for the whole year will probably not fall short of 23 millions of dollars.

It has been found necessary for the protection of our commerce, to maintain the usual squadron on the Mediterranean, the Pacific, and along the Atlantic coast, extending the cruizers of the latter into the West Indies, where piracy, organized into a system, has preyed on the commerce of every country trading thither. A cruizer has also been maintained on the coast of Africa, when the season will permit, for the suppression of the slave trade; and orders have been given to the commanders of our public ships, to seize our own vessels, should they find any engaged in that trade, and to bring them in for adjudication.

In the West Indies piracy is of recent date, which may explain the cause why other powers have not combined against it. By the documents communicated, it will be seen that the efforts of the United States to suppress it, have had a very salutary effect. The benevolent provision of the act, under which the protection has been extended alike to the commerce of other nations, cannot fail to be duly appreciated by them.

A strong hope was entertained that peace would, ere this, have been concluded, between Spain and the Independent governments south of the United States in this hemisphere. Long experience having evinced the competency of those governments, to maintain the independence which they had declared, it was presumed that the considerations which induced their recognition by the United States, would have had equal weight with other powers, and that Spain, herself, yielding to those magnanimous feelings, of which her history furnishes so many examples, would have terminated, on that basis, a controversy so unavailing, and at the same time, so destructive. We still cherish the hope, that this result will not long be postponed.

Sustaining our neutral position, and allowing to each party, while the war continues, equal rights, it is incumbent on the United States, to claim of each with equal rigor, the faithful observance of our rights, according to the well known law of nations. From each, therefore, a like co-operation is expected in the suppression of the piratical practice which has grown out of this war, and of blockades of extensive coasts on both seas, which, considering the small force employed to sustain them, have not the slightest foundation to rest on.

A great effort has been made in Spain and Portugal to improve the condition of the people, and it must be very consoling to all benevolent minds, to see the extraordinary moderation with which it has been conducted. That it may promote the happiness of both nations, is the ardent wish of this whole people, to the expression of which we confine ourselves; for whatever may be the feelings or sentiments, which every individual under our government has a right to indulge and express, it is nevertheless a sacred maxim, equally with the government and people, that the destiny of every independent nation, in what relates to such improvements, of right belongs, and ought to be left, exclusively to themselves.

When we see that a civil war of the most frightful character, rages from the Adriatic to the Black Sea, that strong symptoms of war appear in other parts, proceeding from causes, which should it break out may become general, and be of long duration; that the war still continued between Spain and the independent governments, her late provinces, in this hemisphere; that it is likewise menaced between Portugal and Brazil, in consequence of the attempt of the latter to dismember itself from the former; and that a system of piracy of great extent is maintained in the neighbouring seas, which will require great vigilance and decision to suppress it, the reasons for sustaining the attitude which we now hold, and for pushing forward all our measures of defence with the utmost vigor, appear to me to acquire new force.

JAMES MONROE.

Washington, December 3, 1822.

JAMAICA.

Oct. 29.—It would appear from several articles in the New York and other American papers lately received, as if the United States' government had it in contemplation to take possession of the island of Cuba. The alleged necessity for this proceeding, is the facility given to the depredations upon commerce by the pirates who find shelter in the ports of that island, and it is contended that the same reasons which justified the occupation of Amelia island, would warrant that of the island of Cuba. This fine scheme, we should think, can only exist in the brains of those writers who advocate its execution in the American journals. We need hardly add, that England would not look quietly on and see the completion of an enterprize fraught with consequences of such manifest danger to her commercial interests in those regions.

Nov. 9.—A French brig called the Mexican, which left Vera Cruz three days before the Tamar, (arrived on Tuesday last), was taken out of Campeachy the night previous to the Tamar arriving there, by a privateer, and plundered of between 20 and 30,000 dollars, and other goods, and then liberated. The lieutenant governor of San Juan de Uloa was a passenger, and was received on board the Tamar for the Havana. She arrived at the Havana on the 10th ult. and sailed on the 18th, and experienced bad weather off the Isle of Pines.

Two chronometers, a medicine chest, and sundry oars, marked "Retrench," were found on board the pirate schooners which have been taken by the Speedwell, lieut. Geary, off the coast of Cuba.

Nov. 22.—The Creole was boarded while at anchor on the Pedro Shoals, on the 1st inst. by a Spanish schooner privateer, of one gun and seventy men, who plundered her of every article they could lay their hands on, and the whole of the clothing belonging to the crew. They had taken an American schooner from San Andreas bound to New York, and robbed her of her cargo to the value of 2,000 dollars. The master of this vessel was on board the privateer, and two seamen belonging to another American schooner, which had been captured by them and burnt off St. John's river. The former schooner was ordered for St. Jago de Cuba, where the privateer was fitted out. One of the seamen on board is well known in this city, and upon boarding the Creole, he said he came to plunder, and he would.

Nov. 28.—We understand the privateer schooner Cincero, alias General Montilla, which was detained and sent into Port Royal a few days ago by the Hyperion frigate, capt. Clavering, had plundered a schooner called the Fly, or Flying Fish, of Montego Bay, and the sloop Artichoke, belonging to the same port. The crew of the Cincero are now under examination, and we hope that should any of the persons belonging to the plundered vessels be in the island, they will come forward and give such evidence as may tend to the conviction of the marauders.

The Spanish authorities at the Havana, we learn, are devising means to subdue the pirates committed in that neighbourhood.

The brig Retrench, Flott, from this port, arrived at Deal on the 12th October in a very distressed state, the captain and crew completely exhausted, having been on short allowance 25 days. On the 18th August, in the Gulph of Florida, she was boarded by two pirate schooners, with upwards of 70 men, and plundered of every thing on board, provisions not excepted. She spoke a vessel called the Amiable Julie, and procured a supply of provisions from her. She informed that she had spoken a ship, which reported that there had been several pirates taken, among which were two French, one Hamburg, two Americans, and some English.

Lieut. general Sir William Lumley, Bart., was presented to his majesty, at a levee on the 5th of August last, by the late marquis of Londonderry, in the absence of earl Bathurst, on his return from Bermuda.

In the very harbour of Havana there is a village called Regla, inhabited in a great measure by pirates; they are denominated the *Mussel men*, and are perfectly well known to every individual there, and to numbers in Havana. A man called *Mateo Garcia* is at their head; and so far from throwing a veil upon his conduct, he publicly boasts of his earnings, and that justice cannot touch him, because he has money to buy justice. From the wharf of this man sail forth the coasting vessels and boats employed in piracy. They load powder and arms without disguise. They pass the Moro Castle with regular licences, and at sea the concealed men of arms crowd the decks. Even in sight of the Moro, captures have been made. These vessels, and various other coasters, come to Havana, freighted with merchandise. At the wharf of Regla, they are discharged, and this with little trouble or caution. If information is lodged with the Alcalde, a bribe is presented on the other hand, which none of them can resist—and in open day these goods are presented for sale to the citizens of Havana.

SPAIN.

Corona, Sept. 4.

EXECUTION OF GENERAL ELIO.

Extract of a letter from a liberal at Valencia. "The infamous general Elio has at length suffered the pain of death (by the garotte).—The execution took place this morning, at eleven, o'clock, after having been publicly divested of his rank and honours. The general was

not condemned on account of his conduct as captain general, but in consequence of the revolt of the cannoniers who occupied the fort of Valencia on the 30th of May.* Being tried before an ordinary court martial on the 2d of June, at which general Villacampo presided, he was, on the 27th of August, adjudged to the most ignominious death known to the Spanish laws, of the *garotte*. This sentence, submitted to the auditor of war to be revised, was not only approved, but the auditor demanded its immediate execution, conformably to the martial law of 17th April, 1821. The arrival of the brigadier Espini, who was provisionally invested with the military command of this district, was regarded as the signal for the execution. If it had been retarded, we should have broken into the prison, and ourselves have conducted the victim to the scaffold. The people maintained that demeanor which becomes an heroic nation, and accompanied the culprit to the scaffold with shouts of—'To death with Elio! his blood will cement the constitutional edifice.'

Another letter from Valencia, written in a different spirit, states—

"The scaffold on which general Elio was strangled at Valencia, on the 4th instant, was erected close to a delightful garden which belonged to him when he was all power in that town. It appears that this spot was selected in order that his tragical end might be marked by a circumstance which was calculated to make him regret life. One of our journals, which is at all times distinguished for its violence, affirms that general Elio, previously to walking to the scaffold, knelt down and asked pardon of the authorities, who were present, for all the mischief he had occasioned—*This is wholly false*. Above twelve thousand persons were witnesses of the firmness which he showed on this sad occasion, and of the last words which he pronounced. The general protested his innocence in the face of God and man; he declared that he had only carried into execution the orders which he had received from the government during the period of his command; that he was utterly unconnected with the revolt of the cannoniers; and finally that he begged of God to pardon his murderers, as he himself forgave them. 'I wish,' he added, 'that my blood may be the last which is shed in Spain. Spain will one day do justice to the purity of my intentions, and repeat the cry which is now my last prayer—*long live the king and religion.*'"

A good old woman, being at church, took two wax candles, and, according to the custom of some devotees in Roman Catholic countries, lighted them, and afterwards fixed one before the image of St. Michael, and the other, inadvertently, before the devil, which stood under his feet. The curate, taking notice of it, began to say to her, Alas! good woman, what are you about? Don't you perceive that he, whom you offered the last candle to, is the devil? To whom the old woman weakly replied, no matter, my good sir, it is very proper to have friends every where, in hell as well as in heaven; for we don't know where we may go after our death.

At a late assize in Somersetshire, the court was extremely crowded with persons anxious to hear a case of great interest, which stood first on the list. The judge entered, and taking his seat, waited till the crier should open the court. No voice however, was heard—all was silent suspense. At length the judge rose up—"where is the crier—what is he about that he doesn't open the court?" When a countryman, pressing forward among the crowd, exclaimed—"He's not here; his wife's dead, my lord, he can't cry to day."

* It is known that, far from having participated in this revolt, general Elio invincibly refused the liberty offered him by the cannoniers, who invited him to put himself at their head, and that he formally declared that he confided in the justice of his king.

Fiscaal's Kantoor, den 3den January 1823.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtebaren Raad behoortlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 15, en
De Ronde Broden 16 oncen.
Op pæne als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 20sten December 1822.
KENNISGEVING.

DE ondergeteekende, den heer A. DE MEZA tot zyn Gevolmagtigden benoemd hebbende, verzoekt mits deze al de genen, die met hem openstaande rekening hebben, dezelve met voornoemden Heer A. De Meza te vereffen.
CLEMENT LEYBA.

December 20, 1822.

NOTICE.

THE undersigned having nominated Mr. A. DE MEZA for his Attorney, does hereby request all persons who have any pending accounts with him, to settle the same with the aforesaid Mr. A. De Meza.
CLEMENT LEYBA.

Para vender en la Imprenta.
LETRAS DE CAMBIO, y CONOCIMIENTOS, en la lengua Española.